

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

12. De Scrutinio in ordine faciendo

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

TITULUS XII.

Dc Scrutinio in Ordine faciendo.

Q 1. Quid & quotuplex sit hoc Scrutinium?
Resp. 1. Scrutinium à scrutando dictum est
 inquisitio seu examen Ordinandorum ab eo, ad
 quem spectat, factum.

Resp. 2. Est triplex: *Primum*, quod per men-
 sem ante Ordinationem à Parocho vel alio jussu
 Episcopi faciendum esset juxta Trid. *sess. 23. c. 5.*
de reform. in Germania non est in usu, ejusque
 vices supplent Testimonia Professorum. *Secun-*
dum ex Trid. Decret. *sess. cit. c. 7.* fieri debet fe-
 riâ quartâ ante ipsam Ordinationem, vel quando
 opportunum erit, ab *Episcopa*, aliisque viris peri-
 tis. 1. Examinando *genus*, an Ordinandus sit
 parentibus Catholicis, liberis, legitimo matrimo-
 nio junctis natus &c. 2. inquirendo in *personam*
 Ordinandi, an sit corpore vitiatus, bigamus, cen-
 suratus &c. 3. In *ætatem*, an eam habeat, quæ
 requiritur ad Ordinem petitum. 4. In *titulum*.
 5. In *vitam & mores* Ordinandi. 6. In *fidem*.
 7. Præcipue etiam in *doctrinam*. Tertium scruti-
 nium fit in ipso Ordinationis *ad Diaconatum*
 vel *Sacerdotium* actu, & juxta c. un. h. t. consi-
 stit in summaria illa & extrajudiciali inquisitio-
 ne Episcopi, Archidiaconum [hodie Sacellanum
 vel Ceremoniarum] sibi præsentantem Ordi-
 nandos interrogantis, an sciat illos dignos esse;
 hujusque responsione: *Quantum humana fragi-*
 litas

litias nosse sinit, & scio, & testificor ipsos dignos esse ad hujus onus officii.

Q. 2. Unde testimonium qualitatum in secundo scrutinio inquirendarum, dum de iis non constat, petendum? *Resp. 1. Testimonium Natalium, libertatis, generis, Magistratus loci, ubi natus Ordinandus, vel Parochus; & tamen similiter Parochus dare potest; & ita sufficienter haec qualitates probantur; literas testimoniales vita & morum, dum Regularis est ordinandus, dant Superiores, testantes eum nullo ad Ordines requisito carere: dum est Ecclesiae cuidam additus, Decauus, dum in Academia, Professor & Praefectus. Dum quis ordinandus est ab alieno Episcopo, requiruntur praeter alia testimoniales morum proprii Episcopi.* *Trid, sess. 23. c. 8. quas Capitulum Sede vacante etiam intra primum annum non rectato subdito suo concedere potest, si is a Papa vel eius Nuncio habeat facultatem seu dimissorias, ut a quocunque Episcopo externo ordinari possit.*

Resp. 2. Doctrina probanda est per examen, quod subire debent etiam Regulares ex Trid. Decret. sess. 23. c. 12. de reform. nisi privilegio Apostolico gaudeant, quale Societati JESU concessit Gregor. XIII. & confirmavit Paulus V. Constat. incipient. Quantum. edit. Non. Sept. 1606.

Q. 3. Quae sit pena Ordinatorum sine examine? *Resp. 1. juxta can. 55. dist. 50. Ordinans scienter habentem impedimentum privatur potestate or-*

dinandi; Ordinans ignotum, de cuius habilitate
et non constat, arbitrarie puniendus est.

Resp. 2. Ordinari se faciens sine Scrutinio,
seu furtivè se ingerens Ordinandis suspendendus
est ab exercitio Ordinis furtivè suscepti. *can.*
fin. dist. 24. etiamsi aliàs dignus foret; furtivè
suscipiens uno die duos Ordines majores vide-
tur ipso jure esse suspensus. *c. 1. de eo, qui fur-*
tivè.

Resp. 3. Valet tamen Ordo collatus furtivè
accedenti vel indigno, licet protestetur Episco-
pus, se nolle talem ordinare. *Ratio,* quia pro-
testatio talis ab Episcopo fieri tantùm, censetur ad
ostendendam suam displicentiam, & quod nolit
ordinare scientur indignum; aliud tamen dicen-
dum, si Episcopus expressam haberet & positivam
intentionem, furtivè accedentem vel indignum
non ordinandi.

Q. 4. An Archidiaconus vel alius ejus vices
supplens in 3tio Scrutinio, si sciat privatâ scientiâ
aliquem ex Ordinandis laborare impedimento oc-
culo, possit tamen b. f. respondere, scire se dignos,
quantum humana fragilitas nôsse finit? *Resp. aff.*
Ratio; quia verba hæc non profert ut persona
privata, & secundùm scientiam privatam, sed
secundùm publicam, quam habet ex approba-
tione Examinatorum, si ipse inter Examinateores
non fuit. Interim tamen si ante actum Ordina-
tionis talis defectus habuisset notitiam, monen-
dus erat vel Ordinans, vel Ordinatus, aut casu
quo nihil se profectum crederet, declinan-
dum

dum pro hac vice officium præsentandi, si possit
id fieri.

TITULUS XIII.

De Ordinatis ab Episcopo, qui renun-
tiavit Episcopatu*m*, vel ab Excom-
muniato.

Q. 1. *An Episcopus, qui renuntiavit Episcopa-*
tui, possit adhuc conferre Ordines? *Resp.* 1.
Si renuntiavit *loco tantum*, h. e. curæ seu officio,
& administrationi Episcopali, retento tamen Epi-
scopali titulo, non *tantum validè*, ut per se pa-
tet, sed & *licite* conferre potest Ordines, etiam
maiores, cum licentia Episcopi proprii Ordinan-
dorum c. 1. b. t. sed non sine illâ; quia propriam
diœcesim non habet.

Resp. 2. *Episcopus, qui non tantum renun-*
tiavit loco & regimini, sed & Ordini, sive ex-
ecutioni Ordinis & dignitatis Episcopalis, licite
cum licentia Ordinarii confert primam tonsuram
& Minores. *Ratio*, quia cum etiam non Epi-
scopi v. g. Abbates conferre hæc possint, non
censetur his actibus renuntiâsse, cum renuntia-
tio sit strictè interpretanda: Ordines vero ma-
iores etiam cum licentia Episcopi alicujus *licite*
non confert; id enim c. 1. b. t. prohibetur. *Va-*
lida est collatio, ut character sic Ordinatis im-
primatur, non tamen Ordinis ita suscepti ex-
ecutionem consequuntur. c. 1. cit. sed *Ordines*

G 5

ma-